

กลวิธีการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์
ผ่านระบบการออกอากาศรูปแบบสัญญาณดิจิทัล ในช่วงปี พ.ศ. 2563-2564
Strategies for Naming Television News Programs
through Digital Broadcasting Systems during 2020-2021

ณัฐจิรา ทองงาม*, เมธาวี ยุทธพงษ์ธาดา, โกวิท พิมพวง

Natthajira Thongngarm, Methawee Yuttapongtada, Kowit Pimpuang

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร 10900

Faculty of Humanities, Kasetsart University, Bangkok 10900 Thailand

*Corresponding author E-mail: Natthajira.t@ku.th

(Received: August 12 2025; Revised: September 27 2025; Accepted: September 30 2025)

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ โดยใช้ข้อมูลจากชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ผ่านระบบการออกอากาศรูปแบบสัญญาณดิจิทัล ในช่วงปี พ.ศ. 2563-2564 จำนวน 260 รายการ ผลการศึกษากลวิธีการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ พบว่ามีกลวิธีการเลือกใช้คำว่า “ข่าว” ในชื่อรายการข่าว และชื่อรายการข่าวที่ไม่มีคำว่า “ข่าว” ในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน อีกทั้งยังทำให้ทราบจำนวนของคำระบุระยะเวลาที่ปรากฏในชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ซึ่งสามารถบ่งบอกถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคข่าว คือคำที่ระบุระยะเวลาในการออกอากาศที่นิยม 3 ลำดับแรก คือ คำระบุช่วงเวลาเช้า ช่วงเที่ยง และช่วงค่ำ ซึ่งเป็นช่วงเวลาเชื่อก่อนเริ่มงาน พักกลางวัน และหลังเลิกงาน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้บริโภคข่าวทางโทรทัศน์ส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน และยังสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของคนไทยกับการบริโภคข้อมูลข่าวสารเป็นกิจวัตรประจำวัน พบจำนวนพยางค์ที่นิยมมากที่สุด คือ 4 พยางค์ และมีลักษณะการตั้งชื่อเพื่อให้เกิดความคล่องจอง มีการใช้สำนวนในการตั้งชื่อรายการข่าว และใช้ภาษาอังกฤษปนในการตั้งชื่อหลายรูปแบบ โดยรูปแบบที่จำแนกตามความนิยมของรายการข่าวทุกประเภท คือ การใช้คำหรือตัวอักษรภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษากลวิธีการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่มีความหมายตามรูปศัพท์ แบ่งออกเป็น 9 กลุ่มความหมาย คือ 1) เรื่องราวเหตุการณ์ 2) สิ่งของ สถานที่ 3) ประเภทเนื้อหา 4) กริยาสิ่งมีชีวิต 5) ลักษณะ 6) เกี่ยวกับมนุษย์ 7) วันหรือเวลา 8) ชื่อช่องสถานี และ 9) คำทักทาย และผลการศึกษาความหมายเชิงเปรียบเทียบในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ แบ่งออกเป็น 7 กลุ่มความหมาย คือ 1) เรื่องราวเหตุการณ์ 2) สิ่งของ สถานที่ 3) กริยาสิ่งมีชีวิต 4) ลักษณะ 5) เกี่ยวกับมนุษย์ 6) อาหาร และ 7) เกี่ยวกับสัตว์ ซึ่งมีการให้ความหมายแบบอุปลักษณ์และนามนัยตามทฤษฎีทางอรรถศาสตร์

ผลการศึกษากลวิธีการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ผ่านระบบการออกอากาศรูปแบบสัญญาณดิจิทัล ในช่วงปี พ.ศ. 2563-2564 นี้ยังสามารถนำไปต่อยอดองค์ความรู้และการวิเคราะห์ ตลอดจนก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในแวดวงสื่อสารมวลชน แขนงนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์สื่อสารมวลชน รวมถึงแขนงวิชาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสื่อสารมวลชน อันนับเป็นคุณูปการสำคัญที่สมควรเผยแพร่และใช้ประโยชน์สืบไป

คำสำคัญ : กลวิธีการตั้งชื่อ; รายการข่าวทางโทรทัศน์

Abstract

This article aimed to study and analyze the naming strategies of television news programs, using data from 260 program titles broadcast via digital signals during 2020-2021. The findings revealed that there was an approximately equal number of news program titles that included the word “news” and those that did not. The study also identified the use of time-related words in program titles, which reflected patterns in news consumption behavior. The three most common time-indicating words were morning, noon, and evening, corresponding to typical viewing periods, before work, during lunch breaks, and after work. This suggested that most television news consumers were working adults and that their viewing habits mirrored the daily routines of Thai society. The analysis further found that the most common title length consisted of four syllables and that rhyme was frequently used to create memorability. Idioms and mixed English elements were also incorporated into various naming styles. Across all types of news programs, the most popular approach was the use of English words or letters in the titles.

Regarding naming strategies with literal meanings, nine semantic categories were identified: (1) events/stories, (2) objects/places, (3) content types, (4) verbs referring to living creatures, (5) characteristics, (6) human-related terms, (7) days/times, (8) channel names, and (9) greetings. For names employing comparative meanings, seven semantic categories were found: (1) events/stories, (2) objects/places, (3) verbs referring to living creatures, (4) characteristics, (5) human-related terms, (6) food, and (7) animals. These categories convey metaphorical and metonymic meanings in accordance with semantic theory.

The findings from the study on strategies for naming television news programs through digital broadcasting systems during 2020-2021 were able to further contribute to the advancement of knowledge and analytical approaches. They also offered significant benefits to academic research in the fields of mass communication, communication arts, journalism, and related areas within the media industry. This represented an important scholarly contribution that merited dissemination and continued application.

Keywords : Naming Strategies; Television News programs

บทนำ

ภาษาไม่เพียงเป็นเครื่องมือสื่อสารเพื่อบรรลุเป้าหมายเฉพาะ หากยังเป็นรากฐานสำคัญในการถ่ายทอดมิติทางนามธรรมของความเป็นมนุษย์ ทั้งความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม และความเชื่อ อันช่วยสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ในสังคม มนุษย์จึงแสวงหาและประดิษฐ์ถ้อยคำ รวมถึงใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อสื่อความหมายให้สมบูรณ์และตรงตามเจตนารมณ์ ภาษาไทยมีลักษณะพลวัตปรับเปลี่ยนความหมายและสร้างคำใหม่ตามยุคสมัย เพื่อตอบสนองต่อการสื่อสารที่หลากหลาย โดยได้รับอิทธิพลจากบริบทสังคม ความแตกต่างของช่วงวัยและประสบการณ์ ตลอดจนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

หากกล่าวถึงสถาบันหนึ่งที่มีบทบาทในการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมของมนุษย์ หนึ่งในนั้นก็คือ “สถาบันสื่อมวลชน” ดังที่ Walter Lippmann (อ้างถึง พรพรรณ สมบูรณ์บัติ, 2549 : 41) กล่าวว่า บทบาทของสื่อมวลชนก่อให้เกิดภาพในหัวของมนุษย์ (The Picture In Our Head) ซึ่งเป็นภาพที่เกี่ยวกับโลกแห่งความเป็นจริงภายนอก (The World Outside) เพราะเนื่องจากโลกนี้มีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถที่จะเข้าไปมีประสบการณ์ หรือสัมผัสกับความเป็นจริงด้วยตนเองได้ ทุกเหตุการณ์ ดังนั้น สื่อมวลชนจึงเป็นเสมือนช่องทางหนึ่งในการนำความจริงจากโลกภายนอกมาสู่มนุษย์ โดยปัจจุบันประเทศไทยได้เข้าสู่ยุคที่วิถีชีวิตอย่างเต็มรูปแบบ สื่อทางโทรทัศน์ในปัจจุบันมีความสำคัญและมีอิทธิพลสูงต่อประชาชนในทุกสังคม โดยเฉพาะการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวจากทั่วทุกมุมโลก ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง ความบันเทิง สื่อจึงมีบทบาทต่อผู้คนทั่วทุกมุมโลก ซึ่งราชบัณฑิตยสถาน (2554 : 142) ได้ให้ความหมาย “ข่าว” ไว้ว่า ข่าวคือคำบอกเล่าเรื่องราวซึ่งโดยปกติมักเป็นเรื่องเกิดใหม่ หรือเป็นเรื่องที่สนใจ คำบอกกล่าว คำเล่าลือ กมลเทพ จิตเฉลิมชัยพันธุ์ (2550) ได้พบลักษณะรูปแบบการรายงานข่าวทางโทรทัศน์ที่น่าสนใจ คือ รายการข่าวที่มีรูปแบบการรายงานข่าวแบบทั่วไปและรูปแบบที่เป็นลักษณะของการเล่าข่าว การนำเสนอออกมาในรูปแบบรายการข่าว “ทางโทรทัศน์” ซึ่งเป็นช่องทางที่ประชาชนในยุคดิจิทัลเข้าถึงง่ายที่สุด จึงเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เพราะมีจุดเด่นที่สามารถแพร่กระจายข่าวสารถึงผู้บริโภคในวงกว้างได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้สื่อทางโทรทัศน์ยังมีคุณสมบัติทางการสื่อสารด้วยภาพและเสียงทำให้สามารถดึงดูดความน่าสนใจแก่ผู้รับสารได้เป็นอย่างดี ทำให้สื่อทางโทรทัศน์มีอิทธิพลมากขึ้นต่อพฤติกรรมของผู้รับสารทั้งทางตรงและทางอ้อม

เมื่อพิจารณาการตั้งชื่อในสังคมไทย พบว่า มีลักษณะทางภาษาและวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงระบบความคิดทางภาษา ความเชื่อ ค่านิยมและวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมไทย ผ่านกระบวนการ

คิดและสื่อสารอย่างเป็นระบบ โดยมีผู้เชี่ยวชาญได้ศึกษาลักษณะและกระบวนการตั้งชื่อไว้มากมาย ตัวอย่างเช่น เจนทรเซนต์ (2528) ได้อธิบายลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อห้างร้าน บริษัท ชื่อสินค้า ชื่อสถานที่ประกอบการทางการค้า ชื่อการประกอบธุรกิจ ชื่อรายการวิทยุและโทรทัศน์ ชื่องานชุมนุมเพื่อการต่าง ๆ ธนรัชฏ์ ศิริสวัสดิ์ (2529) ได้อธิบายลักษณะภาษาในการตั้งชื่อต่าง ๆ ในภาษาไทย เช่น บทความ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อหนังสือ และชื่อละคร และวิรัช ศิริวัฒนนาวัน (2544) ที่ศึกษาการตั้งชื่อของคนไทย รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อ ตัวอย่าง วรางคณา สว่างตระกูล (2540) ที่ศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อจริงของคนไทย ในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนพยางค์ ที่มาของภาษาที่นำมาใช้ในการตั้งชื่อ และศึกษาในด้านความหมาย วนิดา เจริญสุข (2532) ที่ศึกษาการตั้งชื่อสกุลของคนไทยเชื้อสายจีนโดยวิธีทางวรรคศาสตร์ชาติพันธุ์ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ ปัทมา เรืองศรี (2547) ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อรายการทางโทรทัศน์ในยุคที่ยังเป็นลักษณะการแพร่ภาพทางโทรทัศน์ผ่านระบบอนาล็อก โดยได้ศึกษาประเด็นเรื่องการเลือกใช้คำในการตั้งชื่อ ความหมายโดยตรงกับความหมายโดยนัย รวมไปถึงการศึกษาภาพสะท้อนสังคมในแง่ของบทบาทสื่อมวลชนที่เป็นเชิงธุรกิจ

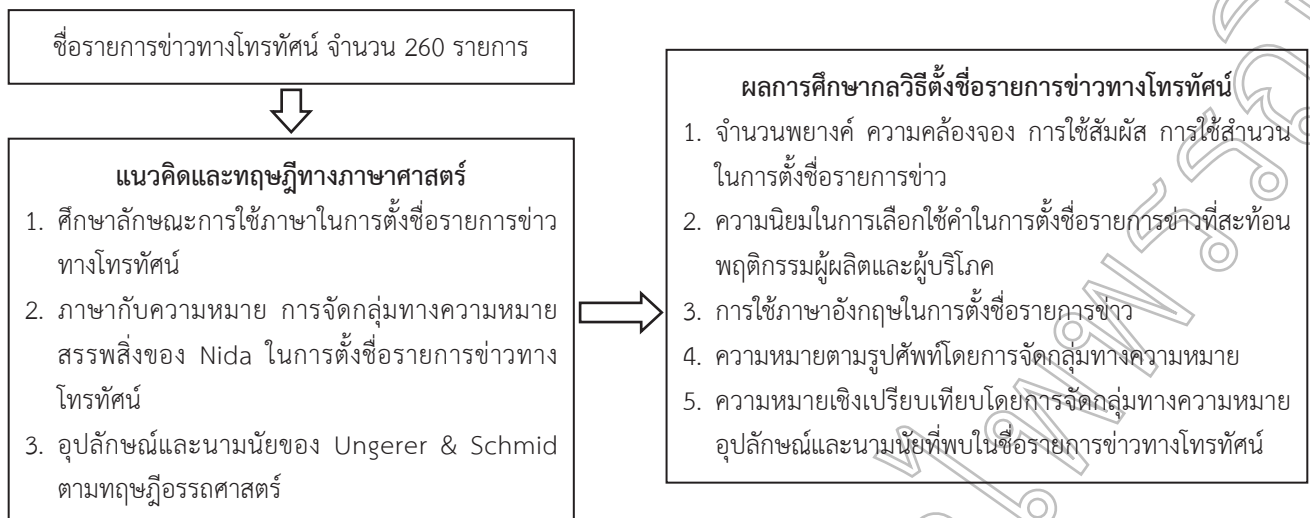
สาเหตุที่เลือกศึกษาวิธีการตั้งชื่อของรายการข่าวทางโทรทัศน์เนื่องจากได้สังเกตเห็นว่าชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์มีกลวิธีการตั้งชื่อที่หลากหลาย ทั้งด้านการเลือกใช้คำ กลุ่มคำ หรือวลี การใช้คำที่มีความคล้องจอง สัมผัสสระ การสัมผัสเสียงของอักษรการเล่นคำ หรือการใช้สำนวน การใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ รวมไปถึงการให้ความหมายที่มีลักษณะของการจำแนกกลุ่มทางความหมายได้อย่างหลากหลาย นอกจากนี้ยังมีลักษณะที่ใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบ ดังนั้นการตั้งชื่อรายการข่าวไม่ได้เป็นเพียงแค่การบ่งบอกเนื้อหาของรายการเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงระบบความคิดทางความหมายของภาษา ทั้งในแง่ของความหมายที่ตรงไปตรงมา ความหมายที่ต้องเกิดการตีความตามสภาวะแวดล้อมและบริบทต่าง ๆ ซึ่งเป็นระบบความคิดทางภาษาในสังคมไทย ส่งผลให้การส่งสาร และรับสารระหว่างผู้ผลิตรายการข่าวและผู้บริโภคข่าวสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงสะท้อนค่านิยม วิถีชีวิตของผู้คนในสังคมไทย โดยผลการศึกษานี้ยังสามารถนำไปต่อยอดทางความรู้ การวิเคราะห์หรือเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในแวดวงสื่อมวลชนแขนงนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน หรือในแขนงวิชาที่เกี่ยวข้องกับด้านธุรกิจสื่อสารมวลชนในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์

กรอบแนวความคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อในภาษาไทย และศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการศึกษาการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ ได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องคำ และการยืมคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายคำและการจัดกลุ่มทางความหมาย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อทางโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว ความหมายและประเภทของข่าว ในรูปแบบของรายการข่าวทางโทรทัศน์

2. เก็บข้อมูลชื่อรายการข่าวจากช่องรายการข่าวทางโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ ทั้งหมด 18 ช่องรายการ โดยที่ได้รับความนิยมจากประชาชน โดยเก็บข้อมูลชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่ดำเนินการออกอากาศในปี พ.ศ. 2564 ในไตรมาสที่ 1 ระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม ซึ่งเป็นช่วงเวลาในการประเมินผลประกอบการทางบริษัทเพื่อรายงานผลการดำเนินการในรอบ 3 เดือน โดยเลือกมาทั้งหมด 18 ช่องรายการที่ได้รับความนิยมจากประชาชนในปี พ.ศ. 2563 อ้างอิงจาก <https://www.tvdigitalwatch.com> เข้าถึงข้อมูลเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2563 จากการจัดอันดับของบริษัท เดอะนิลเสน คอมปะนี (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ให้ข้อมูลและการประเมินผลชั้นนำของโลก ที่ให้บริการทางด้านการวิจัยการตลาด ข้อมูลเชิงลึกและข้อมูลของผู้บริโภคเกี่ยวกับสิ่งที่ประชาชนสนใจ อีกทั้งช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่ผู้ผลิตรายการข่าวเริ่มมีการแข่งขันสูงในยุคการออกอากาศรูปแบบสัญญาณดิจิทัล โดยเก็บข้อมูลชื่อรายการข่าวจาก 18 ช่องรายการ เรียงลำดับช่องตามความนิยม ประกอบด้วย 1) ช่อง 7 จำนวน 18 รายการ 2) ช่อง 3 จำนวน 30 รายการ 3) ช่อง mono29 จำนวน 7 รายการ 4) ช่อง Work point จำนวน 8 รายการ 5) ช่อง one31 จำนวน

11 รายการ 6) ช่องไทยรัฐTV32 จำนวน 16 รายการ 7) ช่อง AMARIN TV จำนวน 8 รายการ 8) ช่อง 8 จำนวน 14 รายการ 9) ช่อง Nation TV จำนวน 22 รายการ 10) ช่อง MCOT จำนวน 23 รายการ 11) ช่อง PPTV จำนวน 12 รายการ 12) ช่อง GMM25 จำนวน 10 รายการ 13) ช่อง True4u จำนวน 5 รายการ 14) ช่อง Thai PBS จำนวน 23 รายการ 15) ช่อง NEW18 จำนวน 2 รายการ 16) ช่อง TNN16 จำนวน 20 รายการ 17) ช่อง NBT จำนวน 15 รายการ และ 18) ช่อง ททบ.5 จำนวน 16 รายการ รวมทั้งหมด 260 รายการ โดยจัดประเภทของข่าวโดยจำแนกจากการทบทวนวรรณกรรมการนำเสนอเนื้อหาของข่าวตามลักษณะของรูปแบบรายการข่าวทางโทรทัศน์ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ 1) ข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองไทยและต่างประเทศ จำนวน 210 รายการ 2) ข่าวบันเทิง จำนวน 25 รายการ 3) ข่าวกีฬา จำนวน 11 รายการ 4) ข่าวเศรษฐกิจ จำนวน 12 รายการ 5) ข่าวเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน 2 รายการ

3. นำชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ จำนวน 260 รายการ โดยมีประเด็นที่นำมาวิเคราะห์ คือ การเลือกใช้คำ กลุ่มคำหรือวลี ในการตั้งชื่อรายการข่าว การเลือกใช้กลวิธีทางภาษา เช่น ความนิยม จำนวนพยางค์ในการตั้งชื่อรายการข่าว การเล่นคำ การเล่นสัมผัสสระ สัมผัสพยัญชนะ การใช้สำนวนในการตั้งชื่อรายการข่าว และศึกษาวิเคราะห์คำพ้องหนึ่งในภาษาไทยซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการรับวัฒนธรรมต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทยในลักษณะของการยืม และการปนภาษาอังกฤษ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2540) เพื่อจำแนกลักษณะการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในการตั้งชื่อรายการข่าว รวมไปถึงการศึกษาความหมายของชื่อรายการข่าว และความหมายเชิงเปรียบเทียบในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์โดยใช้แนวคิด

การจัดกลุ่มทางความหมายของ Nida (1975) และศึกษาอุปลักษณ์กับนามนัยที่พบในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ตามทฤษฎีอรรถศาสตร์ของ Ungerer, F. & Schmid (1996)

4. วิเคราะห์กลวิธีในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ความนิยมในการเลือกใช้คำ กลุ่มคำหรือวลีในการตั้งชื่อรายการข่าว แบ่งเป็นประเด็นศึกษา คือ 1) ชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” หรือคำที่มีความหมายว่า “ข่าว” เช่น นิวส์, NEWS กับชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ประเภทต่าง ๆ ชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ที่พบร่วมกับคำหรือกลุ่มคำที่ระบุระยะเวลาในการออกอากาศ, คำหรือกลุ่มคำที่ระบุวันที่ทำการออกอากาศ, คำหรือกลุ่มคำที่ระบุชื่อของช่องรายการที่ทำการออกอากาศ 2) ชื่อรายการข่าวที่ไม่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ในชื่อรายการข่าว กับชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ประเภทต่าง ๆ พบร่วมกับคำหรือกลุ่มคำที่ระบุระยะเวลาในการออกอากาศ, คำหรือกลุ่มคำที่ระบุวันที่ทำการออกอากาศ, คำหรือกลุ่มคำที่ระบุชื่อของช่องรายการที่ทำการออกอากาศ

4.2 การเลือกใช้กลวิธีทางภาษาในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ แบ่งเป็นประเด็นที่ศึกษา คือ 1) ความนิยมจำนวนพยางค์ในการตั้งชื่อรายการข่าว 2) การใช้สัมผัสในการตั้งชื่อรายการข่าว ประกอบไปด้วย สัมผัสสระ และสัมผัสพยัญชนะ 3) การเล่นคำในการตั้งชื่อรายการข่าว 4) การใช้สำนวนในการตั้งชื่อรายการข่าว 5) ลักษณะการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในการตั้งชื่อรายการข่าว

4.3 ความหมายของชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ แบ่งเป็นประเด็นที่ศึกษา คือ 1) ความหมายของชื่อรายการข่าวที่ตรงตามรูปศัพท์ โดยการวิเคราะห์ชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่มีความหมายตามรูปศัพท์หรือความหมายโดยตรง และนำมาจัดกลุ่มทางความหมายตามแนวคิดของไนดา 2) ความหมายเชิงเปรียบเทียบของชื่อรายการข่าว โดยการวิเคราะห์ชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่มีความหมายเชิงเปรียบเทียบ ต้องผ่านกระบวนการตีความ และนำมาจัดกลุ่มทางความหมายตามแนวคิดของไนดา โดยแบ่งเป็นลักษณะที่น่าสนใจ คือ อุปลักษณ์และนามนัยที่พบในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์

5. อภิปรายผลการวิจัยแบบพรรณนา และใช้การนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณแบบร้อยละ รวมทั้งเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

กลวิธีในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์

ผลการศึกษาการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ โดยได้จำแนกประเภทของรายการข่าวทางโทรทัศน์ออกเป็น

5 ประเภท คือ 1) ข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองไทยและต่างประเทศ จำนวน 210 รายการ 2) ข่าวบันเทิง จำนวน 25 รายการ 3) ข่าวกีฬา จำนวน 11 รายการ 4) ข่าวเศรษฐกิจ จำนวน 12 รายการ และ 5) ข่าวเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน 2 รายการ แบ่งออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ความนิยมในการเลือกใช้ถ้อยคำในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์

ผลการศึกษาและวิเคราะห์กลวิธีในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ด้านความนิยมในการเลือกใช้ถ้อยคำในการตั้งชื่อรายการข่าวพบลักษณะและกลวิธีต่าง ๆ ที่น่าสนใจดังนี้

1.1 รายการข่าวที่เลือกใช้คำที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ในชื่อรายการข่าวหมายถึงชื่อรายการข่าวที่มีคำว่า “ข่าว, นิวส์, News” ในชื่อรายการข่าว พบว่าการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” จำนวน 137 รายการ คิดเป็นร้อยละ 52.69 ของรายการข่าวทางโทรทัศน์ทั้งหมด และรายการข่าวทางโทรทัศน์ไม่ปรากฏคำว่า “ข่าว” 123 รายการ คิดเป็นร้อยละ 47.30 จากรายการข่าวทางโทรทัศน์ทั้งหมด โดยพบรายการข่าวที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” โดยเทียบเป็นร้อยละของข่าวแต่ละประเภทตามลำดับ ดังนี้ ลำดับ 1 คือ รายการข่าวประเภทข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองไทยและต่างประเทศ 132 รายการ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 62.86 จากข่าวประเภทข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองไทยและต่างประเทศทั้งหมด 210 รายการ ลำดับ 2 คือ รายการข่าวประเภทข่าวบันเทิง 3 รายการ คิดเป็นร้อยละ 12.00 จากรายการข่าวประเภทข่าวบันเทิงทั้งหมด 25 รายการ ลำดับ 3 คือ รายการข่าวประเภทข่าวกีฬาทั้งหมด 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 9.09 จากรายการข่าวประเภทข่าวกีฬาทั้งหมด 11 รายการ และรายการข่าวประเภทข่าวเศรษฐกิจทั้งหมด 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 8.33 จากรายการข่าวประเภทข่าวเศรษฐกิจทั้งหมด 12 รายการ ซึ่งไม่พบคำว่า “ข่าว” ในรายการข่าวประเภทข่าวประเภทเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ผลการศึกษาพบว่า นอกจากข้อสังเกตเรื่องการเลือกใช้คำว่า “ข่าว” แล้ว ยังปรากฏชื่อรายการข่าวที่ใช้คำที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ร่วมกับ “คำหรือกลุ่มคำบอกเวลา” เช่น ระยะเวลาของการออกอากาศ วันที่ทำการออกอากาศ และคำหรือกลุ่มคำบอกชื่อของช่องรายการที่ทำการออกอากาศ ดังนี้

1.1.1 ชื่อรายการข่าวที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ร่วมกับคำหรือกลุ่มคำที่ระบุระยะเวลาในการออกอากาศ ระยะเวลาในการออกอากาศ คือ ช่วงเวลาประจำที่รายการข่าวออกอากาศ โดยปรากฏคำศัพท์ระบุช่วงเวลาในการออกอากาศ คือ เช้า อรุณเที่ยง เย็น ค่ำ ดึก เทียงคิน ชั่วโมง นาฬิกา หรือการระบุเวลา พบชื่อรายการข่าวทั้งหมด 70 รายการ ที่ปรากฏคำหรือกลุ่มคำที่ระบุระยะเวลาในการออกอากาศ จากชื่อรายการข่าวที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” จำนวน 137 รายการ คิดเป็นร้อยละ 51.09 เช่น ห้องข่าวภาคเที่ยง, แฉข่าวเช้า, ข่าวค่ำสำนักข่าวไทย

1.1.2 ชื่อรายการข่าวที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ร่วมกับคำหรือกลุ่มคำที่ระบุวันที่ทำการออกอากาศวันที่ทำการออกอากาศ คือ วันที่แพร่ภาพออกอากาศ ซึ่งมีคำศัพท์ที่ระบุช่วงเวลาในการออกอากาศ คือ เสาร์-อาทิตย์, สุดสัปดาห์, อาทิตย์ ระบุไว้ในชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ โดยพบคำหรือกลุ่มคำที่ระบุวันที่แพร่ภาพออกอากาศในรายชื่อข่าวทั้งหมด 23 รายการ จากรายการข่าวที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” จำนวน 137 รายการ คิดเป็นร้อยละ 16.78 เช่น ข่าวเช้าไทยรัฐ เสาร์อาทิตย์, โชว์ข่าวเช้านี้สุดสัปดาห์, อาทิตย์ติดข่าว

1.1.3 ชื่อรายการข่าวที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ร่วมกับคำหรือกลุ่มคำที่ระบุชื่อของช่องรายการที่ทำการออกอากาศ ชื่อของช่องรายการที่ทำการออกอากาศ คือ ชื่อช่องรายการที่ทำการออกอากาศ บอกสถานที่หรือสถานีย่อยออกอากาศ หรือชื่อช่องรายการหรือสถานที่แพร่ภาพออกอากาศ โดยพบคำหรือกลุ่มคำที่ระบุชื่อช่องหรือสถานที่ออกอากาศในรายชื่อข่าวทั้งหมด 63 รายการ จากรายการข่าวที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” จำนวน 137 รายการ คิดเป็นร้อยละ 45.98 เช่น เข้า 7 ข่าว 7 สี, ข่าวเด่นช่อง 8, ข่าวเช้าตรู่วัน

1.2 รายการข่าวที่ไม่มีปรากฏคำว่า “ข่าว” ในชื่อรายการข่าว พบว่าชื่อรายการข่าวที่ไม่มีปรากฏคำว่า “ข่าว” มีทั้งหมด 123 รายการ คิดเป็นร้อยละ 47.30 ของชื่อรายการข่าวทั้งหมด โดยเทียบเป็นร้อยละของข่าวแต่ละประเภทตามลำดับ คือ ลำดับที่ 1 รายการข่าวประเภทเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ไม่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ทั้งหมด 2 รายชื่อ จากทั้งหมด 2 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100 ลำดับที่ 2 รายการข่าวประเภทข่าวเศรษฐกิจที่ไม่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ทั้งหมด 11 รายการ จากทั้งหมด 12 รายการ คิดเป็นร้อยละ 91.67 ลำดับที่ 3 รายการข่าวประเภทข่าวกีฬาที่ไม่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ทั้งหมด 10 รายการ จากทั้งหมด 11 รายการ คิดเป็นร้อยละ 90.90 ลำดับที่ 4 รายการข่าวประเภทข่าวบันเทิงที่ไม่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ทั้งหมด 22 รายการ จากทั้งหมด 25 รายการ คิดเป็นร้อยละ 88.00 และลำดับที่ 5 รายการข่าวประเภทข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองไทยและต่างประเทศ ที่ไม่ปรากฏคำว่า “ข่าว” มีทั้งหมด 78 รายการ จากทั้งหมด 210 รายการ คิดเป็นร้อยละ 37.14 ของรายการข่าวประเภทข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองไทยและต่างประเทศ

ผลการวิจัยพบว่า นอกจากข้อสังเกตเรื่องการจัดชื่อรายการข่าวโดยไม่ใช้คำว่า “ข่าว” แล้วยังปรากฏชื่อรายการข่าวที่ไม่ใช้คำว่า “ข่าว” ร่วมกับ “คำหรือกลุ่มคำบอกเวลา” เช่น ระยะเวลาของการออกอากาศ วันที่ทำการออกอากาศ และคำหรือกลุ่มคำบอกชื่อของช่องรายการที่ทำการออกอากาศ ดังนี้

1.2.1 ชื่อรายการข่าวที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ร่วมกับคำหรือกลุ่มคำที่ระบุระยะเวลาในการออกอากาศ ระยะเวลาในการออกอากาศ คือ ช่วงเวลาประจำที่รายการข่าวออกอากาศ

โดยมีคำศัพท์ที่ระบุช่วงเวลาในการออกอากาศ คือ เข้า เทียง บ่าย เย็น พลบค่ำ ไนต์ (Night) ทูไนท์ (Tonight) นาที วินาที เทียงคืน ชั่วโมง นาที หรือการระบุเวลา โดยพบคำหรือกลุ่มคำที่ระบุระยะเวลาในการออกอากาศในรายชื่อข่าวทั้งหมด 26 รายการ จากรายการข่าวที่ไม่มีปรากฏคำว่า “ข่าว” จำนวน 123 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.13 เช่น เข้านี้ที่หมอชิต, เรื่องเล่าเช้านี้, TNN World Tonight

1.2.2 ชื่อรายการข่าวที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ร่วมกับคำหรือกลุ่มคำวันที่ทำการออกอากาศ วันที่ทำการออกอากาศ คือ วันที่แพร่ภาพออกอากาศโดยมีการกำหนดวันที่ทำการออกอากาศเป็นประจำวันในชื่อรายการข่าวอย่างชัดเจน โดยมีคำศัพท์ที่ระบุช่วงเวลาในการออกอากาศ คือ เสาร์-อาทิตย์ วันใหม่ สุดสัปดาห์ ซันเดย์ (Sunday) เดย์ (Day) วีคเอนด์ (Weekend) โดยพบคำหรือกลุ่มคำที่ระบุวันที่แพร่ภาพออกอากาศในรายชื่อข่าวทั้งหมด 9 รายการ จากรายการข่าวที่ไม่มีปรากฏคำว่า “ข่าว” จำนวน 123 รายการ คิดเป็นร้อยละ 7.31 เช่น เรื่องเด่นเย็นนี้เสาร์ อาทิตย์, โชว์ข่าวเช้าสุดสัปดาห์, B Times Weekend

1.2.3 ชื่อรายการข่าวที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ร่วมกับชื่อของช่องรายการที่ทำการออกอากาศ ชื่อของช่องรายการที่ทำการออกอากาศ คือ ชื่อรายการข่าวที่ไม่มีปรากฏคำว่า “ข่าว” ร่วมกับคำหรือกลุ่มคำบอกสถานที่ สถานีออกอากาศ หรือชื่อช่องรายการหรือสถานที่แพร่ภาพออกอากาศ โดยพบคำที่ระบุชื่อช่องหรือสถานที่ออกอากาศในรายชื่อข่าวทั้งหมด 28 รายการ จากรายการข่าวที่ไม่มีปรากฏคำว่า “ข่าว” จำนวน 123 รายการ คิดเป็นร้อยละ 22.76 เช่น TNN ประเด็นใหญ่, 7 สีช่วยชาวบ้าน, ที่นี่ Thai PBS

ผลการวิจัยพบว่า ความนิยมการเลือกใช้ถ้อยคำในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” มากถึงร้อยละ 52.69 ของรายการข่าวทางโทรทัศน์ทั้งหมด และความนิยมในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่ไม่ปรากฏคำว่า “ข่าว” คิดเป็นร้อยละ 47.30 ของชื่อรายการข่าวทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ยังพบลักษณะคำหรือกลุ่มที่ระบุชื่อของสถานี วันที่ทำการออกอากาศที่นิยม 3 อันดับแรก คือ เสาร์-อาทิตย์, สุดสัปดาห์, อาทิตย์ และระยะเวลาในการออกอากาศที่นิยม 3 อันดับแรก คือ ช่วงเวลาเช้า ช่วงเที่ยงและช่วงค่ำ สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคข่าวสารในสังคมไทยที่การบริโภคข่าวสารเป็นกิจวัตรประจำวันยามว่างเว้นจากการทำงาน

2. การเลือกใช้กลวิธีทางภาษาในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์

2.1 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อรายการข่าว โดยนับจำนวนพยางค์ชื่อเต็มของรายการข่าว ซึ่งมีทั้งพยางค์ที่เกิดจากคำที่สะกดด้วยภาษาไทย จำนวนพยางค์จากการอ่านตัวเลขหรือเวลา

และจำนวนพยางค์ที่เกิดจากคำที่สะกดด้วยภาษาอังกฤษ พบว่าจำนวนพยางค์ในชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์แต่ละประเภทมีชื่อรายการข่าวที่มีจำนวนพยางค์เป็นที่นิยมมากที่สุด คือ 4 พยางค์ รองมาคือ 5 พยางค์ และ 3 พยางค์ ตามลำดับ โดยคำ กลุ่มคำ หรือวลีที่นำมาใช้ในการตั้งชื่อรายการข่าวมีความกระชับ ได้ใจความ อาจมีความคล้องจอง สอดคล้องกับของเนื้อหาข่าว เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดการจดจำได้ง่าย ส่งผลให้รายการข่าวนั้น ๆ ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น เช่น สีสันบันเทิง, อาทิตยดัดข่าว

2.2 การใช้สัมผัสในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์พบว่าชื่อรายการข่าวประเภทต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีลักษณะการตั้งชื่อรายการที่ความคล้องจองกันโดยเทียบกับการสัมผัสสระ เช่น เรื่องเด่นเย็นนี้, ข่าว 3 ยามเช้า, และการสัมผัสพยัญชนะโดยเปรียบเทียบกับพยางค์ที่เป็นคำอ่าน เช่น ถกไม่เถียง, คุยโขมงบายสามโมง, เทียงพันข่าว

2.3 การเล่นคำในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์การเล่นคำคือการใช้คำที่มีลักษณะการสะกดคำการออกเสียงที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกัน ซึ่งส่วนใหญ่จะพบกลวิธีดังกล่าวในงานเขียนด้านวรรณคดีและวรรณกรรม และการตั้งชื่อโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการจดจำ เช่น ก๊วนกวนแซ่บ, โน่นเอนเตอร์เทนไนท์ไลฟ์, ข่าวข้นคนข่าว

2.4 การใช้สำนวนในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ให้ความหมายคำว่าสำนวนไว้ว่า คือ ถ้อยคำหรือข้อความที่กล่าวสืบต่อกันมาช้านานแล้วมีความหมายไม่ตรงตามตัวหรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่ เป็นถ้อยคำที่มีความหมายไม่ตรงตัว ต้องตีความจึงจะเข้าใจได้ สำนวนครอบคลุมทั้งคำพังเพยและสุภาษิตหรือภาษิต รวมทั้งคำเปรียบต่าง ๆ ด้วย เช่น แซ่บ 108, ข่าวไล่ไซ้, ฟังหูไว้หู, ปากท้องต้องรู้, สุดกับหมาแก่

2.5 การใช้ภาษาอังกฤษในชื่อรายการข่าวมีลักษณะการยืมภาษาอังกฤษมาใช้ในการตั้งชื่อรายการข่าวจำนวนมากถึง 101 รายการ จากชื่อรายการข่าวทั้งหมด 260 รายการ คิดเป็นร้อยละ 38.84 โดยพบรูปแบบใช้ภาษาอังกฤษในชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ทั้งหมด 8 รูปแบบเรียงลำดับตามจำนวนชื่อรายการข่าว คือ 1) การใช้คำหรือตัวอักษรภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย จำนวน 37 รายการ เช่น เรื่องจริง Night Life, Big Story เรื่องใหญ่ Thai PBS, คม ชัด ลึก บันเทิง Weekend 2) การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย จำนวน 32 รายการ เช่น ไทยรัฐนิวส์โชว์, สุขใจไทยแลนด์, รีวิวบันเทิง 3) การใช้คำหรือตัวอักษรภาษาอังกฤษ จำนวน 21 รายการ เช่น Express News, Newslane, TNN World Today 4) การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 6 รายการ เช่น โน่นเอนเตอร์เทน, สปอร์ตกูรู, แพลซนิวส์ 5) การใช้อักษรย่อภาษาอังกฤษปนกับคำภาษาอังกฤษ จำนวน 2 รายการ คือ EXAT NEWS, EEC Focus 6) การใช้คำหรือตัวอักษรภาษาอังกฤษ

ปนกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 รายการ คือ TNN สปอร์ต 7) การใช้อักษรย่อจากภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย จำนวน 1 รายการ คือ เจาะประเด็นข่าว 7HD 8) การใช้อักษรย่อภาษาอังกฤษและการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย จำนวน 1 รายการ คือ เคลียร์ข่าวชัด 7HD

ผลการศึกษาพบว่า เมื่อพิจารณาจากความนิยมการตั้งชื่อโดยใช้ภาษาอังกฤษรูปแบบต่าง ๆ ของรายการข่าวทั้ง 5 ประเภทพบว่า รูปแบบที่ได้รับความนิยมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ รูปแบบที่ 3 การใช้คำหรือตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยพบในรายการข่าวประเภทข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจ และข่าวเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่วนรูปแบบที่ได้รับความนิยมรองลงมา คือ รูปแบบที่ 2 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย และรูปแบบที่ 4 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นการปรับตัวให้สอดคล้องกับความเป็นสากล การเลือกใช้ภาษาอังกฤษจึงช่วยสร้างภาพลักษณ์ให้รายการมีความทันสมัย ดูเป็นมืออาชีพ และเสริมความน่าเชื่อถือ อีกทั้งยังดึงดูดกลุ่มผู้บริโภคในยุคแห่งเทคโนโลยี ที่มีความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ ตลอดจนเป็นกลยุทธ์ในการแข่งขันทางธุรกิจสื่อเพื่อให้รายการสามารถสร้างความโดดเด่น แตกต่างจากคู่แข่ง และสื่อสารได้ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับสากล

3. ความหมายของชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์

3.1 ความหมายตามรูปศัพท์ในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ โดยการจัดกลุ่มทางความหมายได้ทั้งหมด 9 กลุ่มความหมาย เรียงลำดับตามความนิยมนำมาใช้ในการตั้งชื่อรายการข่าว โดยพิจารณาจากคำหรือกลุ่มคำในการนำมาตั้งชื่อรายการข่าว ซึ่งบางชื่อรายการอาจมีค่าความถี่มากกว่า 1 คำ จากวิเคราะห์ข้อมูลชื่อรายการข่าวจำนวน 260 รายการ พบค่าความถี่กลุ่มความหมายทั้งหมด 313 ความถี่ โดยเรียงลำดับความนิยมในการตั้งชื่อตามกลุ่มความหมายตามค่าความถี่และค่าร้อยละเรียงจากมากที่สุดไปยังจำนวนน้อยที่สุดตามลำดับ คือ ลำดับที่ 1 กลุ่มความหมายวันหรือเวลามีค่าความถี่ 81 คิดเป็นร้อยละ 25.88 ของค่าความถี่ทั้งหมด เช่น เช้า 7 ข่าว 7 สี, รีวิวบันเทิง ทุไนท์, ลำดับที่ 2 กลุ่มความหมายชื่อช่องสถานี มีค่าความถี่ 68 คิดเป็นร้อยละ 21.72 เช่น ข่าวเด็ด 7 สี, ข่าวใหญ่เวิร์คพอยท์, ข่าวเด่นช่อง 8 ลำดับที่ 3 กลุ่มความหมายกริยาสิ่งมีชีวิต มีค่าความถี่ 49 คิดเป็นร้อยละ 15.65 อาจเป็นคำเดียว เช่น ฉลาด, แฉ หรือการเลือกใช้คำที่แสดงกริยาอาการของสิ่งมีชีวิตร่วมกับคำในกลุ่มความหมายเดียวกันหรือกลุ่มความหมายอื่น เช่น ถกไม่เถียง, คุยให้จบข่าว ลำดับที่ 4 กลุ่มความหมายประเภทเนื้อหา มีค่าความถี่ 27 คิดเป็นร้อยละ 8.62 เช่น รีวิวบันเทิง ทุไนท์, SPORT CORNER, เศรษฐกิจ Insight ลำดับที่ 5 กลุ่มความหมายเรื่องราวเหตุการณ์ มีค่าความถี่ 25 คิดเป็นร้อยละ 7.99 ของค่าความถี่ทั้งหมด เช่น เรื่องเล่าเช้านี้, คดีเด็ด, เทียงวันทันเหตุการณ์ ลำดับที่ 6 กลุ่มความหมายสิ่งของ สถานที่ มีค่าความถี่ 23 คิดเป็น

ร้อยละ 17.35 เช่น ห้องข่าวภาคเที่ยง, สุขใจไทยแลนด์, รอบโลก Daily ลำดับที่ 7 กลุ่มความหมายลักษณะ แบ่งออกเป็นลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมซึ่งส่วนที่เป็นส่วนขยายเพื่อให้ความหมายที่ชัดเจนมากขึ้น มีค่าความถี่ 22 คิดเป็นร้อยละ 7.03 ของค่าความถี่ทั้งหมด เช่น ข่าวเด็ด 7 สี, ข่าวใหญ่ช่อง 8, เรื่องดีดีทั่วไทย ลำดับที่ 8 กลุ่มความหมายเกี่ยวกับมนุษย์ คือคำหรือกลุ่มคำที่ใช้เรียกมนุษย์ที่ไม่ใช่ชื่อเฉพาะเจาะจง มีค่าความถี่ 15 คิดเป็นร้อยละ 4.80 ของค่าความถี่ทั้งหมด แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) คำที่ใช้เรียกบุคคลทั่วไปไม่เจาะจง เช่น 7 สีช่วยชาวบ้าน, สปอร์ตกูรู, สถานีประชาชน 2) คำที่ใช้เป็นชื่อเฉพาะของบุคคล เช่น สุดจัดปนัดดา, บรรจงชงข่าว, ฟังชัด ๆ ญอนจัดให้, อาทิตย์ข่าวเด็ดกับไฮยาี่ยม, ทิดบ้านชวนคุย และ ลำดับที่ 9 กลุ่มความหมายคำทักทาย มีค่าความถี่ 3 คิดเป็นร้อยละ 0.96 ของค่าความถี่ทั้งหมด คือ ข่าวเช้า Good Morning Thailand, What's up 29, สวัสดีอาเซียน

3.2 ความหมายเชิงเปรียบเทียบในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ โดยการจัดกลุ่มทางความหมายได้ทั้งหมด 7 กลุ่มความหมาย เรียงลำดับตามความนิยมนำมาใช้ในการตั้งชื่อรายการข่าว โดยพิจารณาจากคำหรือกลุ่มคำในการนำมาตั้งชื่อรายการข่าว ซึ่งบางชื่อรายการอาจมีค่าความถี่มากกว่า 1 คำ จากวิเคราะห์ข้อมูลชื่อรายการข่าวจำนวน 260 รายการ พบค่าความถี่กลุ่มความหมายทั้งหมด 89 ความถี่ โดยเรียงลำดับความนิยมในการตั้งชื่อตามกลุ่มความหมายตามค่าความถี่และค่าร้อยละเรียงจากมากที่สุดไปยังจำนวนน้อยที่สุดตามลำดับ คือ ลำดับที่ 1 กลุ่มความหมายกริยาส่งมีชีวิต มีค่าความถี่ 29 คิดเป็นร้อยละ 32.58 ของค่าความถี่ทั้งหมด เช่น เกาะติดข่าว, เจาะข่าวคำ 25, เปิดปม, จับประเด็นข่าวร้อน ลำดับที่ 2 กลุ่มความหมายสิ่งของ สถานที่ มีค่าความถี่ 26 คิดเป็นร้อยละ 29.21 ของค่าความถี่ทั้งหมด เช่น ทูบโต๊ะข่าว, แชนทะลุจอ, ข่าวแหกโค้ง, ถามสุดซอย ลำดับที่ 3 กลุ่มความหมายลักษณะ มีค่าความถี่ 26 คิดเป็นร้อยละ 17.97 ของค่าความถี่ทั้งหมด เช่น ขันข่าวเช้าตรู, แฟลชนิวส์, คับข่าวครบประเด็น ลำดับที่ 4 กลุ่มความหมายเกี่ยวกับอาหาร มีค่าความถี่ 8 คิดเป็นร้อยละ 8.99 ของค่าความถี่ทั้งหมด เช่น ข่าวใส่ไข่, เผ็ดมันส์บันเทิง, แชนทะลุจอ, กาแฟดำ ลำดับที่ 5 กลุ่มความหมายเกี่ยวกับมนุษย์ มีค่าความถี่ 7 คิดเป็นร้อยละ 7.86 ของค่าความถี่ทั้งหมด พบ 2 ลักษณะ คือ 1) ชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่มีคำเรียกแทนมนุษย์แบบไม่เจาะจง เช่น คนชนข่าว, ก๊วนกวนแซบ, แชนข่าวสาวสดจริง 2) ชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่มีคำเรียกอวัยวะของมนุษย์ เช่น ฟังหูไว้หู, ปากท้องต้องรู้, ตัวจริงสนามข่าว ลำดับที่ 6 กลุ่มความหมายเกี่ยวกับสัตว์ มีค่าความถี่ 2 คิดเป็น

ร้อยละ 2.25 ของค่าความถี่ทั้งหมด คือ ตกมัน(ส์)บันเทิง, สุดกับหมาแก่ ลำดับที่ 7 กลุ่มความหมายเรื่องราวเหตุการณ์ มีค่าความถี่ 1 คิดเป็นร้อยละ 1.12 ของค่าความถี่ทั้งหมด คือ Match Day

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของความหมายในการตั้งชื่อรายการข่าวมีทั้งแบบความหมายตามรูปศัพท์และความหมายเชิงเปรียบเทียบที่ต้องอาศัยการตีความ ซึ่งพบทั้งแบบอุปลักษณ์ เช่น อุปลักษณ์ คำว่า “โหน” ในชื่อรายการ “โหนกระแส” มีความหมายเชิงเปรียบเทียบเป็นความหมายแบบนามธรรม คือ สื่อถึงการติดตามเรื่องดัง ประเด็นร้อนเพื่อความรวดเร็ว ทันทั่วถึงนำเสนอข่าวที่กำลังเป็น “กระแสข่าว” หรือประเด็นที่น่าสนใจของผู้คนในสังคม อุปลักษณ์ คำว่า “หมาแก่” จากชื่อรายการ “สุดกับหมาแก่” มีความหมายเชิงเปรียบเทียบ คือ ผู้ที่มีประสบการณ์มาก ผ่านร้อนผ่านหนาวมานาน อุปลักษณ์ คำว่า “The Key หรือกุญแจ” จากรายการ “The Key ไขการเมือง...เรื่องใกล้ตัว” มีความหมายเชิงเปรียบเทียบ คือ เครื่องมือในการเปิดเผย หรือไขข้อเท็จจริงในการรายงานข่าวการเมือง เปรียบเทียบกับกุญแจที่มีหน้าที่ไขสิ่งยึดสลักไว้ให้ออกได้ หรือการตีความหมายแบบนามนัย เช่น นามนัย คำว่า “โต๊ะข่าว” จากชื่อรายการ “ทูบโต๊ะข่าว” มีความหมายเชิงเปรียบเทียบ หมายถึง รายการที่ระบุวัตถุประสงค์โดยตรงในการนำเสนอข่าวสารที่หลากหลาย เป็นลักษณะรายการข่าวโดยวิเคราะห์จากชื่อรายการข่าวที่สื่อถึงการรายงานข่าวอย่างเข้มข้น ตรงประเด็น คำว่าทูบ ให้ความรู้สึกที่หนักแน่น รัดกุม ส่วนโต๊ะข่าวนั้น คือ การขยายความของสื่อประเภทรายการข่าว แสดงให้เห็นความใส่ใจละเอียดจอบกับข่าวที่หลากหลายที่เปรียบเหมือนวางอยู่บนโต๊ะของผู้สื่อข่าวในการรายงานข่าว หรือนามนัย คำว่า “สุดซอย” จากรายการ “ถามสุดซอย” หมายถึง บริบทการรายงานข่าวในลักษณะของการสัมภาษณ์บุคคลที่เป็นข่าว ซึ่งเป็นการตั้งคำถามอย่างเต็มที่ในทุกแง่มุมและทุกประเด็นที่สงสัย ลักษณะรายการข่าวโดยวิเคราะห์จากชื่อรายการข่าว สื่อถึงรูปแบบการรายงานข่าวโดยการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องับประเด็นข่าวนั้น ๆ โดยมีผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่เป็นตัวแทนสื่อมวลชนในชัถถามข้อสงสัยในข่าวดังกล่าวอย่างเต็มที่ จากตัวอย่างที่พบทำให้ทราบว่า ชื่อรายการข่าวมีแง่มุมทางความหมายมากมายทั้งความหมายตามรูปศัพท์และต้องอาศัยการตีความในความหมายเชิงเปรียบเทียบสะท้อนให้เห็นระบบทางความคิดระหว่างผู้ผลิตรายการข่าวกับผู้บริโภครายการข่าวทางโทรทัศน์ ในการนำเสนอชื่อรายการข่าวให้จดจำภาพลักษณ์ของรายการ มีความน่าสนใจ และสามารถสร้างการโน้มน้าวใจให้ผู้บริโภคสนใจรายการข่าวทางโทรทัศน์มากยิ่งขึ้น

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ความนิยมการเลือกใช้ถ้อยคำในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์

ผลการศึกษาพบการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ในรายการข่าวประเภทข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองไทยและต่างประเทศมากที่สุด ลำดับ 2 คือ รายการข่าวประเภทข่าวบันเทิง ลำดับ 3 คือ รายการข่าวประเภทข่าวกีฬา และรายการข่าวประเภทข่าวเศรษฐกิจ แต่ไม่พบคำว่า “ข่าว” ในรายการข่าวประเภทข่าวประเภทเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยพบว่า นอกจากข้อสังเกตเรื่องการเลือกใช้คำที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” แล้วยังพบร่วมกับคำหรือกลุ่มคำบอกเวลา และคำหรือกลุ่มคำบอกชื่อของช่องรายการที่ทำการออกอากาศในชื่อรายการข่าวอย่างชัดเจน

ผลการศึกษาพบการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่ไม่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ในรายการข่าวประเภทเทคโนโลยีและนวัตกรรมมากที่สุด ลำดับที่ 2 รายการข่าวประเภทข่าวเศรษฐกิจ ลำดับที่ 3 รายการข่าวประเภทข่าวกีฬา ลำดับ 4 รายการข่าวประเภทข่าวบันเทิง และลำดับที่ 5 รายการข่าวประเภทข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองไทยและต่างประเทศ และยังพบชื่อรายการข่าวที่ไม่มีคำว่า “ข่าว” ร่วมกับคำหรือกลุ่มคำบอกเวลา เช่น ระยะเวลาของการออกอากาศ วันที่ทำการออกอากาศ หรือกลุ่มคำบอกชื่อของช่องรายการที่ทำการออกอากาศในชื่อรายการข่าวอย่างชัดเจน

ชื่อรายการข่าวที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ที่มีการใช้คำหรือกลุ่มคำบอกเวลาในการออกอากาศ วันที่ทำการออกอากาศ และระบุชื่อของช่องรายการที่ทำการออกอากาศที่เมื่อเทียบเป็นจำนวนเชิงปริมาณแล้ว มีอัตราส่วนที่มากกว่า ซึ่งเน้นกลุ่มคำระบุระยะเวลาออกอากาศเป็นหลัก คือ เกินครึ่งหนึ่งของชื่อรายการข่าวที่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ทั้งหมด และพบว่าชื่อรายการข่าวที่ไม่ปรากฏคำว่า “ข่าว” ที่มีการใช้กลุ่มคำบอกเวลาในการออกอากาศ วันที่ทำการออกอากาศ และระบุชื่อของช่องรายการที่ทำการออกอากาศที่เมื่อเทียบเป็นจำนวนเชิงปริมาณแล้วมีอัตราส่วนที่น้อยกว่า โดยเน้นกลุ่มคำระบุชื่อของช่องรายการที่ทำการออกอากาศเป็นหลัก และกลุ่มคำที่ระบุระยะเวลาในการออกอากาศในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน

2. การเลือกใช้กลวิธีทางภาษาในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์

ผลการศึกษาพบว่า จำนวนพยางค์ที่พบในชื่อรายการข่าวแต่ละประเภท ประกอบไปด้วยชื่อรายการข่าวที่มีจำนวนพยางค์เป็นที่นิยมมากที่สุด คือ 4 พยางค์ รองมาคือ 5 พยางค์ และ 3 พยางค์ ตามลำดับ และพบลักษณะการใช้สัมผัสสระและสัมผัสพยัญชนะในกรตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ นอกจากนี้ยังพบลักษณะการเล่นคำในการตั้งชื่อรายการข่าวประเภทข่าวบันเทิงโดยนิยมใช้

การเล่นคำที่ไม่เน้นความหมาย แต่มีความเป็นกันเอง และพบว่า กลวิธีการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่มีลักษณะการยืมภาษาอังกฤษมาใช้ในการตั้งชื่อรายการข่าวซึ่งมีจำนวนมากถึงร้อยละ 38.84 ของชื่อรายการข่าวทั้งหมด โดยพบรูปแบบใช้ภาษาอังกฤษในชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ทั้งหมด 8 รูปแบบ คือ 1) การใช้คำหรือตัวอักษรภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย 2) การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย 3) การใช้คำหรือตัวอักษรภาษาอังกฤษ 4) การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ 5) การใช้อักษรย่อภาษาอังกฤษปนกับคำภาษาอังกฤษ 6) การใช้คำหรือตัวอักษรภาษาอังกฤษปนกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ 7) การใช้อักษรย่อจากภาษาอังกฤษปนกับ 8) การใช้อักษรย่อภาษาอังกฤษและการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย และพบการใช้สำนวนในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ แสดงให้เห็นว่าเป็นชื่อรายการข่าวที่ต้องอาศัยการตีความทางความหมายในเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นถ้อยคำที่มีการใช้สลับตอกันมาช้านาน อันเป็นเอกลักษณ์ของการใช้สำนวนในภาษาไทย สะท้อนให้เห็นถึงระบบทางความคิดและเจตนาของผู้ส่งสารไปยังผู้บริโภคข่าวสารอย่างชัดเจน

3. ความหมายของชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์

ผลการศึกษาความหมายของชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ โดยการจัดกลุ่มทางความหมาย จากการวิเคราะห์ชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ทั้ง 5 ประเภท โดยจำแนกข้อมูลเป็นความหมายของชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ตามรูปศัพท์แบ่งออกเป็น 9 กลุ่มความหมาย โดยจัดลำดับความนิยม คือ 1) กลุ่มความหมายวันหรือเวลา 2) กลุ่มความหมายชื่อช่องสถานี 3) กลุ่มความหมายกริยาสิ่งมีชีวิต 4) กลุ่มความหมายประเภทเนื้อหา 5) กลุ่มความหมายเรื่องราวเหตุการณ์ 6) กลุ่มความหมายสิ่งของ สถานที่ 7) กลุ่มความหมายลักษณะ 8) กลุ่มความหมายเกี่ยวกับมนุษย์ และ 9) กลุ่มความหมายคำทักทาย และจำแนกข้อมูลเป็นชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่มีความหมายเชิงเปรียบเทียบแบ่งออกเป็น 7 กลุ่มความหมาย โดยจัดลำดับความนิยม คือ 1) กลุ่มความหมายกริยาสิ่งมีชีวิต 2) กลุ่มความหมายสิ่งของ สถานที่ 3) กลุ่มความหมายลักษณะ 4) กลุ่มความหมายเกี่ยวกับอาหาร 5) กลุ่มความหมายเกี่ยวกับมนุษย์ 6) กลุ่มความหมายเกี่ยวกับสัตว์ และ 7) กลุ่มความหมายเรื่องราวเหตุการณ์

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาพบว่า คำว่า “ข่าว” ซึ่งหมายถึง การรายงานเหตุการณ์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน เป็นคำที่อยู่ในความสนใจของประชาชน จึงนิยมใช้เป็นส่วนหนึ่งของชื่อรายการข่าว โดยเฉพาะรายการข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองทั้งในและต่างประเทศ ที่มีผู้ติดตามมากที่สุด ชื่อรายการข่าวมักระบุ “ข่าว” ร่วมกับคำหรือกลุ่มคำบอกเวลา เพื่อให้ผู้บริโภคจดจำช่วงเวลาออกอากาศได้ชัดเจน

บางรายการยังระบุวันออกอากาศหรือชื่อสถานีโทรทัศน์ร่วมด้วย เพื่อสร้างการจดจำและเชื่อมโยงกับแหล่งแพร่ภาพอย่างมีประสิทธิภาพ

2. รายการข่าวประเภทเหตุการณ์บ้านเมืองไทยและต่างประเทศจะมีจำนวนมากที่สุด แต่เมื่อเปรียบเทียบจากร้อยละแล้ว กลับพบว่ารายการข่าวประเภทเศรษฐกิจ และประเภทเทคโนโลยีและนวัตกรรม มีสัดส่วนชื่อรายการที่ไม่มีคำว่า “ข่าว” สูงที่สุด ขณะที่รายการข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองไทยและต่างประเทศ มีสัดส่วนดังกล่าวน้อยที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าความเข้มข้นและความชัดเจนของเนื้อหาส่งผลต่อการเลือกใช้คำว่า “ข่าว” ในชื่อรายการ โดยรายการเหตุการณ์บ้านเมืองมักให้ความสำคัญต่อการระบุคำว่า “ข่าว” มากกว่ารายการเศรษฐกิจหรือเทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งมักไม่ใช้คำนี้ในชื่อรายการแม้จะนำเสนอเนื้อหาข่าวเช่นกัน

3. ลักษณะคำหรือกลุ่มที่ระบุชื่อช่องสถานี วันที่ทำการออกอากาศที่นิยม 3 อันดับแรก คือ เสาร์-อาทิตย์, สุดสัปดาห์, อาทิตย์ และระยะเวลาในการออกอากาศที่นิยม 3 ลำดับแรก คือ ช่วงเวลาเช้า ช่วงเที่ยงและช่วงค่ำ สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคข่าวสารที่ติดตามข่าวสารเหมือนเป็นกิจวัตรประจำวัน ยามว่างเว้นจากงานของผู้คนในสังคมไทย

4. ด้านของการเลือกใช้กลวิธีทางภาษาในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ พบว่า มีความนิยมใช้จำนวนพยางค์มากที่สุด คือ 4 พยางค์ โดยคำ กลุ่มคำ หรือวลีที่นำมาใช้ในการตั้งชื่อรายการข่าว มีความกระชับ ได้ใจความ มีความคล้องจอง หรือความสอดคล้องกันของเนื้อหาข่าว นอกจากนี้ยังพบลักษณะการให้ความหมายที่มีการจัดกลุ่มทางความหมายไปในลักษณะการใช้คำกริยาเพื่อระบุวัตถุประสงค์หรือรูปแบบการดำเนินรายการข่าว อีกทั้งยังพบการระบุประเภทของข่าว ลักษณะของข่าว ชื่อของสถานที่ วัน เวลา สถานที่ ตามที่ได้กล่าวไปตอนต้น และยังมีการให้ความหมายแบบตามรูปศัพท์และการให้ความหมายเปรียบเทียบทั้งแบบสำนวนและการตั้งชื่อโดยอาศัยการเปรียบเทียบโดยการตีความแบบอุปลักษณ์กับนามนัยที่พบในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ ตามทฤษฎีอรรถศาสตร์ของ Ungerer, F. & Schmid (1996)

5. การตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์โดยใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ซึ่งหากนับจากจำนวนชื่อรายการข่าว รูปแบบที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ การใช้คำหรือตัวอักษรภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย แต่รูปแบบการตั้งชื่อรายการข่าวแบบการใช้คำหรือตัวอักษรภาษาอังกฤษ กลับนิยมเป็นอันดับ 1 ในรายการข่าวประเภทข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจ และข่าวเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่มีลักษณะเนื้อหาเฉพาะเจาะจง และมีความเป็นสากลเป็นอย่างมากไม่ยึดติดความเป็นทางการแบบไทย และไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อรายการข่าว

6. ประเด็นศึกษาเพื่อเปรียบเทียบงานวิจัยของ ปัทมา เรืองศรี (2547) คือ “กลวิธีการตั้งชื่อรายการโทรทัศน์” เนื่องจากเป็นวิทยานิพนธ์ที่ศึกษากการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ในประเทศไทยเพียงเรื่องเดียว โดยเป็นการศึกษาจากการเก็บข้อมูลชื่อรายการข่าวจำนวน 45 รายการ จากช่องรายการทั้งหมด 6 รายการ ในยุคการแพร่ภาพสัญญาณแบบอนาล็อก พบประเด็นน่าสนใจจึงนำมาเปรียบเทียบ ดังนี้

ประเด็นที่ 1 รายการข่าวในยุคสมัยนั้นมีจำนวนน้อยมาก เนื่องจากช่องรายการในยุคการแพร่ภาพสัญญาณแบบอนาล็อกทั้งหมด 6 รายการ คือ ช่อง 3 ช่อง 5 ช่อง 7 ช่อง 9 ช่อง 11 และช่อง ไอทีวี ซึ่งเป็นช่องรายการที่ผลิตโดยภาครัฐ ไม่ได้มีการแข่งขันสูงเหมือนในยุคที่ทำการเก็บข้อมูล คือ ยุคที่มีการแข่งขันสูงทั้งจากภาครัฐและเอกชนจากการแพร่ภาพผ่านระบบดิจิทัล ทำให้มีรายการข่าวจากช่องที่ได้รับความนิยม 18 ช่องรายการมากถึง 260 รายการข่าว

ประเด็นที่ 2 งานวิจัยดังกล่าว มีการศึกษากลวิธีการตั้งชื่อรายการข่าว โดยพิจารณาการระบุคำว่า “ข่าว” และ ไม่ระบุคำว่า “ข่าว” ในชื่อรายการข่าว มีข้อมูลเชิงปริมาณที่ใช้ในการเปรียบเทียบกับผลการศึกษา พบว่า การตั้งชื่อรายการข่าวโดยระบุคำว่า “ข่าว” ของปัทมา เรืองศรี มีทั้งหมด 34 รายการ จากชื่อรายการทั้งหมด 45 รายการ คิดเป็นร้อยละ 75.56 ซึ่งผลการศึกษาพบการตั้งชื่อรายการข่าวลักษณะนี้จำนวน 137 รายการ จากรายการข่าวทางโทรทัศน์ทั้งหมด 260 รายการ คิดเป็นร้อยละ 52.69 นอกจากนี้ยังเปรียบเทียบการไม่ระบุคำว่า “ข่าว” ในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ พบว่า การตั้งชื่อรายการข่าวโดยไม่ระบุคำว่า “ข่าว” ของปัทมา เรืองศรี มีทั้งหมด 11 รายการ จากชื่อรายการทั้งหมด 45 รายการ คิดเป็นร้อยละ 24.44 ซึ่งผลการศึกษาพบการตั้งชื่อรายการข่าวลักษณะนี้ทั้งหมด 123 รายการ คิดเป็นร้อยละ 47.30 ของชื่อรายการข่าวทั้งหมด 260 รายการ

จากการเปรียบเทียบข้อมูลเชิงปริมาณดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การตั้งชื่อรายการข่าวในยุคนั้นนิยมใช้คำว่า “ข่าว” มากกว่ายุคปัจจุบัน เนื่องจากเน้นความเป็นทางการ ความชัดเจนถึงวัตถุประสงค์ของการผลิตรายการ แต่ในปัจจุบันชื่อรายการข่าวที่ไม่คำว่า “ข่าว” กับชื่อรายการข่าวที่ไม่มีคำว่า ข่าว คำร้อยละที่ใกล้เคียงแบบค่าประมาณครึ่งต่อครึ่ง บ่งบอกว่ายุคปัจจุบันยังเน้นความเป็นทางการ ความชัดเจนถึงวัตถุประสงค์ของการผลิตรายการ แต่ยังคงเน้นความเป็นกันเอง ไม่เป็นทางการมากนัก เพื่อบ่งบอกรูปแบบการรายงานข่าวที่ไม่เป็นทางการจนเกินไป ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในยุคที่สื่อมวลชนสูงมีการแข่งขันกันเป็นอย่างมาก

ประเด็นที่ 3 งานวิจัยดังกล่าว มีการศึกษากลวิธีการตั้งชื่อรายการข่าว โดยพิจารณาการใช้สัมผัสสระและพยัญชนะ

พบว่า มีการใช้สัมผัสสระและพยัญชนะได้รับความนิยมจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากมีความไพเราะและง่ายต่อการจดจำของผู้บริโภค

ประเด็นที่ 4 การศึกษากลวิธีการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ในแง่มุมมองของการให้ความหมายตามรูปศัพท์และความหมายเชิงเปรียบเทียบ โดยงานวิจัยของ ปัทมา เรื่องศรี มีการวิเคราะห์ชื่อรายการข่าวโดยการเปรียบเทียบคำที่มีความหมายโดยตรงของคำว่า “ข่าว” และคำที่มีความหมายโดยนัยสื่อความหมายว่า “ข่าว” ซึ่งผลการศึกษานี้ได้ศึกษาและวิเคราะห์ชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ โดยได้ศึกษาความหมายตามรูปศัพท์ที่มีการจัดกลุ่มทางความหมายตามแนวทางภาษาศาสตร์ โดยใช้แนวคิดการจัดกลุ่มทางความหมายของ Nida (1975) จำแนกได้ทั้งหมด 9 กลุ่มความหมายและความหมายเชิงเปรียบเทียบในการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ไว้ทั้งหมด 7 กลุ่มความหมาย ซึ่งพบลักษณะการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ที่สื่อความหมายแบบอุปลักษณ์กับนามนัยจากแนวคิดของ Ungerer, F. & Schmid (1996)

ประเด็นที่ 5 ความสัมพันธ์ของชื่อรายการข่าวกับประเภทของข่าวและภาพสะท้อนสังคมจากชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ โดยงานวิจัยของ ปัทมา เรื่องศรี ได้สรุปว่าในยุคนั้นมีการให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวและติดตามรายการข่าวมากขึ้น และยังพบว่ารายการข่าวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในแง่มุมมองของเศรษฐกิจมากขึ้นเป็นอันดับแรก ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของข่าวสารด้านเศรษฐกิจ ทั้งนี้สาเหตุมาจากเศรษฐกิจในยุคนั้นกำลังอยู่ในช่วงการฟื้นตัวหลังผ่านพ้นวิกฤตการณ์ต้มยำกุ้งและยังสะท้อนให้เห็นยุคเริ่มต้นของการสื่อสารแบบสังคมโลกาภิวัตน์หรือการสื่อสารแบบไร้พรมแดน จากผลการศึกษารายการข่าวทางโทรทัศน์ในปัจจุบัน พบว่า รายการข่าวทางโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด คือ ข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองไทยและต่างประเทศมากกว่าข่าวเศรษฐกิจ เนื่องจากการแข่งขันในยุคดิจิทัลสูง จึงต้องผลิตข่าวที่ดึงดูดความสนใจผู้บริโภค ขณะที่ข่าวเศรษฐกิจมักถูกรวมเป็นบางช่วงในรายการข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองแทนที่จะจัดเป็นรายการเดี่ยว การตั้งชื่อรายการข่าวสัมพันธ์กับประเภทข่าวและสะท้อนค่านิยม วิถีชีวิต และพฤติกรรมผู้บริโภคที่ต้องการข่าวสารรวดเร็ว ทันสมัย และนำเสนอในรูปแบบแปลกใหม่ ทั้งนี้ สื่อมวลชนในยุคปัจจุบันไม่เพียงผลิตข่าวให้ทันเหตุการณ์ แต่ยังให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อและรูปแบบการนำเสนอเพื่อสร้างความน่าสนใจและตอบสนองต่อเป้าหมายทางเศรษฐกิจขององค์กรในยุคดิจิทัล

ผลการศึกษากลวิธีการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์สะท้อนความเปลี่ยนแปลงของสื่อไทยในยุคดิจิทัล ที่เน้นความเป็นทางการและความเป็นกันเอง อีกทั้งยังเน้นการใช้ภาษาอังกฤษมาใช้ในการสื่อสารผ่านชื่อรายการข่าวมากยิ่งขึ้นและพบการเลือกใช้คำที่สร้างความน่าสนใจ เช่น คำที่มีความหมายเปรียบเทียบ หรือตรงไปตรงมาตามรูปศัพท์ เพื่อตอบสนองแก่ผู้บริโภคในการบริโภค

ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางโทรทัศน์ที่ออกอากาศรูปแบบสัญญาณดิจิทัล และเพื่อตอบสนองการแข่งขันทางด้านผู้ผลิตข่าวในแวดวงสื่อมวลชนที่เพิ่มขึ้นในปัจจุบัน

บทความเรื่องกลวิธีการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ผ่านระบบการออกอากาศรูปแบบสัญญาณดิจิทัล ในช่วงปี พ.ศ. 2563-2564 ฉบับนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในประเด็นศึกษาเกี่ยวกับความนิยมในการตั้งชื่อที่สอดคล้องกับความนิยม (Rating) มาตราวัดความนิยมของรายการทางโทรทัศน์หรือคอนเทนต์ดิจิทัลที่จะมีผลต่อการซื้อสื่อโฆษณาของบรรดาผู้โฆษณา ซึ่งถือเป็นรายได้หลักของอุตสาหกรรมสื่อในปัจจุบันได้อย่างน่าสนใจ การตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์จึงเป็นสัญญาณทางการสื่อสารที่สื่อถึงอัตลักษณ์ เนื้อหา และทิศทางของรายการ หากชื่อมีความชัดเจน เข้าใจง่าย และจดจำได้ จะช่วยให้ผู้บริโภคเกิดการรับรู้และการจดจำเป็นกลไกเชิงกลยุทธ์ด้านการสื่อสารและการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ความน่าเชื่อถือ และการตัดสินใจเลือกเสพข่าวของผู้บริโภคอย่างมีนัยสำคัญ ผู้ผลิตรายการจึงต้องพิจารณาทั้งในมิติของความเข้าใจง่าย ความน่าเชื่อถือ ความแตกต่าง และความสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนส่งผลโดยตรงต่อความนิยม และความอยู่รอดของรายการในระบบสื่อมวลชนที่มีการแข่งขันสูง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาการตั้งชื่อรายการข่าวที่ออกอากาศผ่านทางช่องทางออนไลน์อื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการตั้งชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ในประเทศไทยกับประเทศอื่น ๆ
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบชื่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ในอดีตกับปัจจุบันทั้งในไทยและต่างประเทศ

เอกสารอ้างอิง

- กมลเทพ จิตเฉลิมชัยพันธุ์. (2550). การรับรู้ของผู้บริโภคต่อรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชวง จันทระเชตต์. (2528). การแปลเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์. (2529). ภาษาไทย 6. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- พรพรรณ สมบูรณ์บัติ. (2549). หญิงชรา: ภาพตัวแทนในรายการโทรทัศน์ “คนค้นคน”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปัทมา เรื่องศรี. (2547). กลวิธีการตั้งชื่อรายการโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). **พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- วรางคณา สว่างตระกูล. (2540). **การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วนิดา เจริญสุข. (2532). **นามสกุลของคนไทยเชื้อสายจีน: การวิเคราะห์ทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์**. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรัช ศิริวัฒนะนาวิน. (2544). **การศึกษาการตั้งชื่อของคนไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2540). **ศาสตร์แห่งภาษา**. เอกสาร วิชาการภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Nida, E. A. (1975). **Componential Analysis of Meaning**. Mouton Publishers.
- Ungerer, F. & Schmid, H.J. (1996). **An Introduction to Cognitive Linguistics**. London & New York: Longman.